

listinná osvědčení týkající se nemovitosti, za jejíž dražbu se žádá. Ale o takovou listinu v daném případě nejde, nýbrž jde zde o to, zda jest zapotřebí přiložit k žádosti též písemný exekuční titul. Zákon nevyslovuje, že by exekuční titul musel býti připojen. Praxe knihovní v té příčině se různí. Požádal-li tudíž soud knihovní a exekuční o exekuční titul do lhůty 8denní, a to pod následky ustanovení §§ 85, odst. 2 c. ř. s., pak nejednal správně, že stanovil sankci zpětvzetí návrhu při nedodržení lhůty té stranou vymáhající, poněvadž ustanovení § 85, odst. 2 c. ř. s. o následcích při nedodržení povolené lhůty dopadá jen na případy, kdy měla býti dodržena nějaká lhůta zákonná, kdežto v daném případě o takovou lhůtu nejde. Exekuční řád stanoví v § 200 a jiných, kdy lze řízení dražební zrušiti. Shledává-li knihovní soud nutným, aby vymáhající strana předložila exekuční titul, má možnost podle knihovního zákona a exekučního řádu na náklad obmeškalého věřitele opatřiti si opis exekučního titulu a o poznámce zahájeného řízení dražebního rozhodnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Třebas nelze s odůvodněním rekursního soudu plně souhlasiti, stačí poukázati na vývody obsažené ve výnosu ministerstva spravedlnosti z 5. listopadu 1899 čís. 24006, uveřejněném ve Věstníku min. sprav., str. 363 z roku 1899, aby bylo patrné, že napadené usnesení hoví stavu věci a zákonu. Netvoří totiž základ pro knihovní zápis poznámky zahájeného řízení dražebního listina nebo spisy soudní, které měl soud procesní při povolení dražby po ruce, nýbrž tento zápis má svoji základnu již v samotném soudním usnesení dražbu povolujícím.

Čís. 15422.

K výkladu § 1, odst. 1 č. 2 a § 2 vlád. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n.

Zemědělci podle uvedeného vlád. nařízení nejsou manželé, převyšují-li pensijní příjmy manželovy výtěžky jejich společného hospodářství.

(Rozh. ze dne 19. září 1936, R II 352/36.)

První soud zahájil k návrhu dlužníků o jejich jmění podle § 2 vl. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n. zemědělské vyrovnací řízení. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 2 vlád. nař. ze dne 31. března 1936 čís. 76 Sb. z. a n. mohou jen zemědělci navrhnouti, aby bylo zahájeno zemědělské vyrovnací řízení. Koho jest rozuměti zemědělcem, ustanovuje § 1 téhož vládního

nařízení. V této věci jde o to, zdali navrhovatel Josef Sch., hospodařící se svou manželkou a spoluvlastníci usedlosti Marií Sch. na vlastních zemědělských pozemcích, vyživuje se převážně z výtěžků tohoto hospodaření (§ 1 (1) čís. 2 cit. vlád. nař.) či ze svých pensijních příjmů. Podle zprávy obecního úřadu činí pense navrhovatelova 642 Kč 85 h měsíčně. Ročně činí tedy jeho pense 7.714 Kč 20 h. Podle zprávy obecního úřadu činil by normální výtěžek hospodářství navrhovatelova 15 q žita, 5 q ječmene, 10 q ovsa a 25 q brambor. I když by se k tomu připočítaly další výtěžky z hospodářství toho, nedosahoval by ani pak součet 5.595 Kč výše pense navrhovatelovy. Josef Sch. se tedy nevyživuje převážně z výtěžků svého hospodářství, nýbrž převážným zdrojem jeho výživy jsou jeho pensijní požitky. Podle toho neživí se však ani jeho manželka Marie Sch. převážně z výtěžků svého hospodářství, nýbrž z pensijního příjmu svého manžela společně s ním. V řízení ani neuplatňovala, že by nepožívala těchto pensijních příjmů svého manžela, jenž jest povinen opatřit jí výživu podle § 91 o. z. ze svých příjmů.

Čís. 15423.

Podle platebního rozkazu, v němž jest uvedeno, že předepsaný převodní poplatek je zákonem sečkatelný do schválení poplatné smlouvy Státním pozemkovým úřadem, nelze povolit exekuci záznamem práva zástavního.

(Rozh. ze dne 23. září 1936, R I 778/36.)

Srov. čís. 14201.

Finanční prokuratura navrhla, aby na základě předloženého platebního rozkazu okresního finančního ředitelství pro pohledávku Československého státu 4.548 Kč 95 h, byl podle článku III. uvoz. zák. k ex. ř., dvorských dekretů ze dne 18. září 1786 čís. 577, lit. c) a 24. října 1806 čís. 789 Sb. z. s. a podle § 38 knih. zák. povolen záznam zástavního práva na nemovitosti zapsané v deskách zemských patřící Jaroslavu a Anně J-ovým. Uvedený platební rozkaz zní na poplatek ze směny pozemků ze směnné smlouvy ze dne 27. května 1927 podle zákona o poplatcích z právních jednání, listin, spisů a úředních výkonů čís. 50/50 ř. z., je v něm uvedeno, že poplatek je zákonem sečkatelný do schválení smlouvy Státním pozemkovým úřadem a že platební rozkaz byl doručen stranám 23. března 1929. **P r v ý s o u d** návrh zamítl, poněvadž platební rozkaz není opatřen doložkou vykonatelnosti. **R e k u r s n í s o u d** návrhu vyhověl s odůvodněním, že nejde o žádost exekucní, nýbrž o žádost čistě knihovní podle § 38, lit. c) knih. zák., kterýžto předpis nebyl zrušen článkem II. uvozovacích ustanovení k zákonu o přímých daních.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Názor rekursního soudu je mylný. Článkem II. čís. 2 uváděcích ustanovení k zákonu čís. 76/27 Sb. z. a n. byly zrušeny oba shora uvedené dvorské dekrety i § 38, lit. c) knih. zák., pokud jde o zajištění přímých